

ION HOBANA

Straniul caz al Doctorului X...

a debutat în noaptea de 1 spre 2 noiembrie 1968, când protagonistul, un important personaj dintr-un oraş din sud-estul Franţei, care a dorit să-şi păstreze anonimatul, a fost trezit de strigătele fiului său, în vârstă de 14 luni. Fără să aprindă lumina, doctorul s-a îndreptat spre camera copilului, remarcând că scurte fulgerări brăzdau întunericul. În picioare, în pătuţul său, copilul arăta cu degetul spre fereastră. Doctorul şi-a dat seama, atunci, că o lumină intermitentă era filtrată prin interstiţiile jaluzelelor.

LUMINI MISTERIOASE

Înainte de a continua, trebuie să spun că Doctorul X, născut în 1930, fusese atins de explozia unei mine la 18 mai 1958, în timpul războiului din Algeria, rămânând cu o hemipareză dreaptă, care-i dădea dureri când stătea în poziţie verticală; îi era, de asemenea, greu să se sprijine în piciorul drept, iar mâna dreaptă i se deformase, obligându-l să renunţe, aproape, la pian. Pe deasupra, la 29 octombrie 1968, în vreme ce tăia lemne, se rănise la picior şi avea încă dureri. Vrând să se culce iar, cât mai repede, n-a dat atenţie luminii şi a pregătit biberonul, pentru a-şi linişti fiul. Auzind cum vântul face să se trântească un oblon, s-a dus să-l închidă, după ce copilul a adormit. Oblonul era într-o cameră de la etaj, de unde Doctorul X a văzut câmpul din jurul casei sale luminat de fulgerări foarte puternice, a căror sursă n-a putut s-o localizeze. A coborât, a trecut prin faţa bucătăriei, observând că era 3,55 şi a ieşit pe terasă.

În văzduh, spre dreapta, se aflau două obiecte similare, foarte luminoase, unul părând ceva mai mic şi situat ceva mai sus decât celălalt. Fiecare obiect era alcătuit din două părţi suprapuse şi simetrice. Partea superioară avea o culoare alb-argintie, cea inferioară - roşietică. Forma generală era aceea a unui disc văzut pe muchie. Se distingeau şi câte două antene, una verticală, destul de groasă la bază şi una orizontală, mult mai subţire. Din centrul obiectelor porneau raze luminoase cilindrice şi verticale, alburii, străbătând ceaţa uşoară care se ridica din vale. Erau emise şi fulgerări ciclice, unele manifestându-se ca o punte între obiecte. Nu se auzea nici un zgomot.

OZN-urile FUZIONEAZĂ

La începutul observaţiei, obiectele efectuau o mişcare lentă de translaţie şi de apropiere prin stânga. Apoi, s-au rotit în jurul axei, în timp ce antenele orizontale proiectau fulgere. În clipa aceea, sursele fasciculelor luminoase au devenit vizibile, îngăduindu-i observarea suprafeţelor inferioare, care aveau forma unor mari protuberanţe roşii, fără nici o deschizătură.

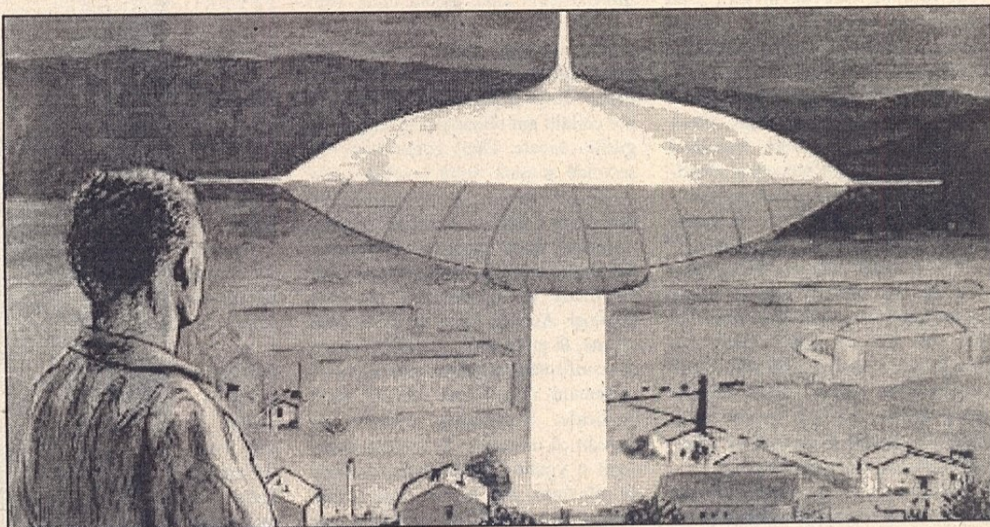
Continuându-şi mişcarea, obiectele s-au apropiat mult de martor. În acelaşi timp, distanţa dintre ele s-a micşorat simţitor, antenele orizontale fiind gata să se atingă. Peste câteva clipe, s-a stabilit contactul, orice activitate luminoasă a încetat şi s-a produs o întrepătrundere în urma căreia a rămas un singur obiect. Acesta s-a îndreptat spre martor, luminând casa cu un fascicul, apoi s-a oprit. Fasciculul staţionar lumina o suprafaţă circulară a cărei limită superioară era marcată de vârful acoperişului casei vecine.

Partea vizibilă a obiectului era împărţită în secţiuni, unele dintre ele fiind traversate, de sus în jos, de o linie orizontală întunecată, pe care Doctorul X a comparat-o cu linia parazitară vizibilă în timpul reglării unui televizor. Când o linie dispărea jos, o alta apărea sus. Acest joc a durat o perioadă nedeterminată, martorul fiind fascinat de mişcarea liniilor.

INEXPLICABILA DEMATERIALIZARE

După destul de multă vreme, fasciculul luminos, până atunci imobil, s-a deplasat încet în direcţia martorului, luminând partea de sus a stâlpilor telefonici. Se pare că, simultan, s-a produs o basculare a obiectului în jurul axei corespunzând celor două antene orizontale. Această basculare s-a accentuat brusc şi Doctorul X a primit fasciculul în plină faţă. El a observat că partea inferioară era circulară şi secţionată în formă de stea, auzind totodată primul zgomot, un fel de "bang". În aceeaşi clipă, obiectul s-a dematerializat, lăsând să subziste doar o formă alburie vaporoasă, risipită de vânt. În momentul dematerializării, din centrul obiectului a ţâşnit un fel de fir luminos, alb şi rectiliniu, care s-a înălţat vertical. Foarte sus, el s-a prefăcut într-un punct care a explodat cu zgomotul unui foc de artificii. Valea s-a cufundat iar în întuneric, iar martorul, cuprins de un tremur nervos, a reintrat în casă, constatând că era ora 4,05. Totul durase doar zece minute.

- Va urma -

"Univers paranormal" Aprilie 1995 - Nr. 5

Straniul caz al Doctorului X... (2)

ION HOBANA

O vindecare miraculoasă

Martorul şi-a notat desfăşurarea evenimentelor, cu schiţe ajutătoare. Apoi a trezit-o pe soţia sa, căreia i-a povestit totul. Era foarte agitat şi se plimba prin cameră, părând să nu mai simtă dureri de picior. Soţia şi-a dat seama şi, ridicând cracul pantalonului de pijama, a constatat cu surprindere cicatrizarea completă a rănii din război şi resorbţia hematomului recent. Discuţia a durat jumătate de ceas, apoi cei doi soţi s-au culcat. Doctorul X a adormit imediat, iar după zece minute a început să vorbească în somn, ceea ce nu i se mai întâmplase până atunci. El a relatat din nou cele petrecute *şi soţia lui a avut inspirata idee de a lua notiţe.* Printre cele spuse, până la ora 7 dimineaţa, se afla enigmatica frază „Controlul va fi restabilit căzând pe scări la 2 noiembrie".

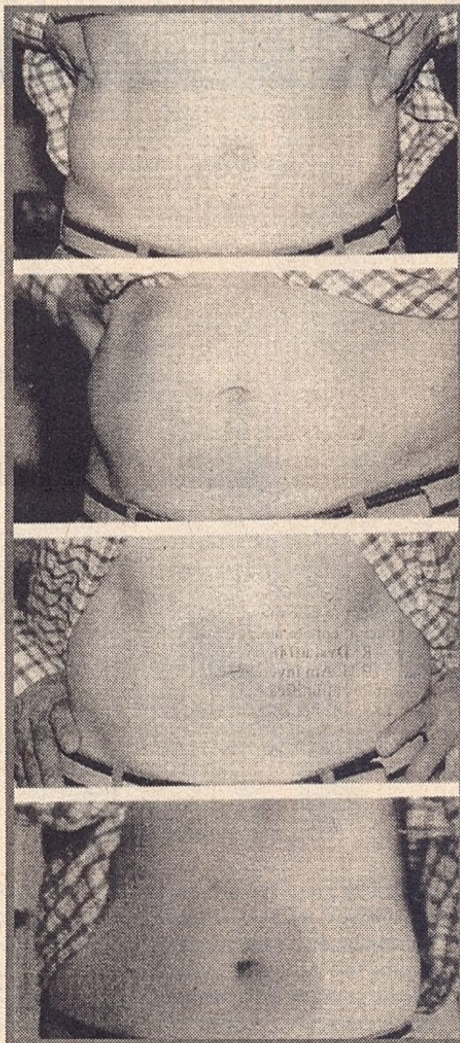
Doctorul X s-a trezit pe la orele 14, fără să-şi amintească nimic din întâmplările nopţii. Zadarnic i-a arătat soţia lui notele pe care le luase. Dar, în cursul după-amiezii, doctorul a căzut pe scări, fără nici un motiv plauzibil, s-a lovit la cap şi memoria i-a revenit. Şocat de toate aceste întâmplări inexplicabile, Doctorul X a început să slăbească, fapt constatat de cunoscutul ozenolog Aimé Michel, prieten al familiei, la 8 noiembrie. În aceeaşi zi, au început să se manifeste crampe şi dureri în zona ombilicală, care au persistat şi săptămâna următoare.

Misterul triunghiului abdominal

La 17 noiembrie, seara, Doctorul X a simţit o mâncărime în jurul buricului, însoţită de o pigmentaţie striată. La 18 noiembrie, la prânz, această pigmentaţie se prezenta ca un triunghi isoscel cu baza de 17 centimetri şi laturile de 14-15 centimetri. Medicul consultant n-a putut să dea nici o explicaţie şi ar fi vrut să informeze Academia de Medicină, dar pacientul a refuzat, pentru a evita orice fel de publicitate. Aimé Michel credea că poate fi vorba despre un fenomen psihosomatic, ţinând seama că, în noaptea de 14 spre 15 noiembrie, Doctorul X îşi retrăise observaţia în vis, o figură triunghiulară fiind asociată obiectului. Numai că acelaşi triunghi apăruse şi pe abdomenul fiului său, în acelaşi loc.

În seara de 1 noiembrie 1969, prima aniversare a acestui caz straniu, Aimé Michel şi soţia sa se aflau, ca invitaţi, în casa Doctorului X. Glumind, Michel l-a întrebat dacă nu are de arătat o figură geometrică specială. Gazda i-a răspuns că nu a rămas nici o urmă şi a început să cânte la pian. Deodată, scoţând o exclamaţie, s-a ridicat de pe taburet, şi-a descheiat cămaşa şi cei de faţă au văzut că semnul reapăruse. Dimineaţa, au aflat de la bunica la care trimiseseră copilul de câteva zile că acestuia îi apăruse o iritaţie triunghiulară în jurul buricului.

Timp de trei ani, triunghiul a continuat să se arate, cam la fiecare trei săptămâni, rămânând vizibil o zi sau două şi dispărând, apoi, fără să lase vreo urmă. Cam o jumătate de zi mai târziu, el apărea şi pe abdomenul copilului, care suferea de insomnii şi povestea învăţătoarei că, mai târziu, va călători cu maşina roşie care făcea zgomot în văzduh şi lansa fulgere - cu toate că părinţii săi nu-i împărtăşiseră cele întâmplate la 1-2 noiembrie 1968.

Fenomene paranormale

Cei doi au asistat şi la alte fenomene inexplicabile: obiecte care se deplasau singure, ceasuri care se opreau şi porneau din nou, după trei ore, o pană de curent produsă cu toate că siguranţele erau intacte. Electricienii chemaţi să verifice instalaţia au debranşat instalaţia - iar lumina s-a aprins brusc. Responsabilul echipei i-a spus Doctorului X: „Ar trebui să vă mutaţi, pentru că asta e vrăjitorie!" Din fericire, după o vreme, anomaliile au încetat.

Ce se poate spune despre acest caz, care se numără printre cele mai stranii şi mai atent cercetate din întreaga istorie a fenomenului OZN? Şi trebuie să adaug că, sub hipnoza profundă, Doctorul X a relatat de trei ori aidoma întâmplarea trăită de el la 1-2 noiembrie!...

Voi relua raţionamentele lui Aimé Michel, în legătură cu aspectele cele mai semnificative:

a. **Vindecarea definitivă a hemiparezei.** Sunt cunoscute cazuri de hemipareză isterică şi paralalitică, dar această ipoteză nu poate fi luată în consideraţie. Medicii militari care l-au îngrijit pe Doctorul X, după explozia minei, au pus diagnosticul „hematom în regiunea occipitală, cu posibilă fractură".

b. **Vindecarea rapidă a rănii recente.** Ţinând seama de caracteristici - secţionarea unei vene, hemoragia provocând o inflamaţie puternică - opinia medicilor consultaţi a fost că vindecarea ar putea fi doar de natură parapsihologică.

c. **Apariţia triunghiului abdominal.** Stigmatul psihic este o realitate dovedită experimental, dar ea nu poate fi invocată în ceea ce-l priveşte pe copilul de 14 luni, care nu putea avea nici ideea, nici forţa de concentrare necesare pentru a face să se ivească o formă geometrică în jurul buricului său. Apariţia triunghiurilor la tată şi fiu ar putea fi doar de natură parapsihologică.

Am ajuns, aşadar, la momentul în care ozeonologia s-a întâlnit cu paranormalul. Şi vă asigur că astfel de întâmplări vor mai avea loc în paginile revistei noastre.

„Univers paranormal" iunie 1995 - Nr. 6